

Bakalářská práce

Válečné konflikty v současném umění

Jméno a příjmení (student): Lenka Weinbergerová

Vedoucí práce: Mgr. Marie Rakušanová, PhD.

Posudek vedoucího práce:

Když Lenka Weinbergerová navrhla téma své bakalářské práce, ocenila jsem její vyhraněnost a odvalu, zároveň jsem ji však varovala, podobně jako jiné její kolegy, kteří se na konci bakalářského cyklu rozhodnou pro náročné mezinárodní téma, že bude mít problémy se sháněním literatury a tím pádem i s koncipováním celé práce. Autorka se nenechala odradit a nyní předkládá k obhájení bakalářskou práci s názvem Válečné konflikty v současném umění.

Současných autorů, zabývajících se válečnými konflikty je na mezinárodní scéně celá řada. (Z těch, jejichž jméno se v práci ani jednou neobjeví jsou to například Juan-Pedro Fabra Guemberana, Ghazel,, Liu Zheng, Tadasu Takamine, Jusuf Hanžifejzović, Nebojša Šeric-Šoba, Milica Tomic a mnozí další).

Nelze samozřejmě očekávat, že v rámci jedné bakalářské práce bude poskytnut vyčerpávající přehled takto tématicky orientované tvorby. Co je však nutné vyžadovat je smysluplné vymezení konkrétního okruhu autorů a děl v rámci tohoto tématu. To se však Lence Weinbergervé příliš nezdařilo. Konstatování, že „soustředila více na americké umělce, jelikož je to právě jejich země, která se účastní v mnoha válečných konfliktech jako ve Vietnamu, v Afgánistánu a Iráku a jejichž aktivismus proti válce je mnohem větší než u umělců jako například z České republiky“ považuji za naprosto neuspokojivé ohraničení sféry odborného zájmu. V koncipování oddílů práce naprosto chybí jednotné a jasně formulované kritérium. Částečně jsou pojmenovávány podle lokality konfliktu (Válka ve Vietnamu a protiválečná hnutí), dále se soustředí na otázku úlohy médií (Média jako prostředník války) a na klasifikování typu obětí války (Ženy, pozůstalí a děti jako oběti války) a nakonec se rozplývají v naprosté neurčitosti (Různorodost zobrazení války).

Nedostatečně obhajitelné vymezení tématu činí matoucím také úvod práce, věnovaný přehledu protiválečného umění od 17. století do první poloviny 20. století. Podobný historický exkurz je pochopitelně žádoucí (válečné konflikty z takto historicky vymezeného období nejsou ovšem mapovány soustavně a některé jsou vynechány zcela), avšak jeho význam by byl pochopitelnější, pokud by byl logicky provázán s pasážemi, které jsou těžištěm práce. Avšak jak již bylo řečeno, právě tyto oddíly (s. 11-40) samotné postrádají smysluplné koncipování. Orientace autorky na známé americké umělce a umělkyně navíc způsobuje, že optika, kterou celou problematiku sleduje má až jakési imperialistické rysy. Reflexe konfliktů ze strany lokálních umělců je totiž v práci v menšině, největší pozornost je